

Αισθάνομαι δυσπεψίαν ἢ βάρος εἰς τὸν στόμαχον ἔνθ' ἄν. : Ἐφαγα πολὺ καὶ βαρυστομάχιασα σύνηθ.

βαρυστομάχιασμα τό, σύνηθ. βαρυστομαχίασμα πολλαχ. βορ. ιδιωμ. βαρυστομάχιασμα Ἰων. (Κρήν.) Μήλ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ρ. βαρυστομαχιάζω.

Βαρυστομαχιά, ὁ ἰδ.

βαρυστομαχίλα ἡ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαρυστόμαχος καὶ τῆς καταλ. -ίλα.

Βαρυστομαχιά, ὁ ἰδ.

βαρυστόμαχος ἐπίθ. σύνηθ. βαρυστόμαχους πολλαχ. βορ. ιδιωμ. βαρυστόμαχος Λεξ. Πρω. βαρυστόμαχος Σκῦρ. βαρυστόμαχος Σῦρ. κ.ά.—Λεξ. Βυζ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ. βαρυστόμαχους Θράκ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαρὺς καὶ τοῦ οὐσ. στομάχι.

1) Ὁ προξενῶν βάρος εἰς τὸν στόμαχον, δύσπεπτος σύνηθ. : Βαρυστόμαχο φαεῖ. Τὰ φασόλια εἶναι βαρυστόμαχα.

2) Ὁ πάσχων ἀπὸ χρονίαν δυσπεψίαν Λεξ. Δημητρ.

βαρυσυννεφιά ἡ, πολλαχ. βαρυσυννεφιά Α.Ρουμ. (Καρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαρὺς καὶ τοῦ οὐσ. συννεφιά.

Ἡ λίαν συννεφώδης κατάστασις τῆς ἀτμοσφαιράς ἔνθ' ἄν. : Ποίημ.

Ἐτούτη ἡ βαρυσυννεφιά, ἡ σκοτιδιά, ὁ βρόντος

σὲ ἄλλο δὲν κατήντησε παρὰ δροσιὰ νὰ βρέξῃ

ΣΠερσειάδ. Σκλάβ. 65.

βαρυσυννεφιασμένος ἐπίθ. ΓΞενοπ. Ἀναδυομέν. 164.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαρὺ- καὶ τοῦ συννεφιασμένος μετοχ. τοῦ ρ. συννεφιάζω.

Ὁ σκεπασμένος ἀπὸ πυκνὰ σύννεφα, ὁ λίαν συννεφώδης : Οὐρανὸς βαρυσυννεφιασμένος.

βαρύσωμος ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ.)

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. βαρύσωμος.

Ὁ ἔχων σῶμα βαρὺ. Συνών. βαρύψυχος 2, παχύς, χοντρός, ἀντίθ. ἀγγελικᾶτος 2, ἀδύναμος 2, ἀλαφρόψυχος.

βαρυσταξιδάρις ἐπίθ. Χίος.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαρὺ-, τοῦ οὐσ. ταξίδι καὶ τῆς καταλ. -άρις.

Ὁ κάμων ταξίδια μακρᾶς διαρκείας : Ἄσμ.

Μηδ' ἀφ' τὸν ἥλιο μ' ἄσκημη μηδὲ τοῦ ἡλιοῦ καμένη,

μόν' ἀφ' τὸν ἄντρα τὸν κακὸν τὸν βαρυσταξιδάρι,

ὅπου μοῦ δίνει τὸ ψωμὶ 'ς τοῦ μαχαιριοῦ τὴ μύτη,

ὅπου μοῦ δίνει τὸ τυρὶ 'ς τοῦ πιρουνιοῦ τὸ δόντι

(μ' = εἶμαι).

βαρύτιμος ἐπίθ. Θήρ. Κύρ. Πόντ. (Οἶν.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. βαρύτιμος.

Ὁ ἔχων μεγάλην ἀξίαν, πολύτιμος ἔνθ' ἄν. : Λαχτυλίδι βαρύτιμο Θήρ. Ἡ σημ. καὶ μεταγν. Πβ. Κ.Δ. (Εὐαγγ. Ματθ. 26,7) «μύρου βαρυτίμου». Ἡ λ. καὶ ὡς κύριον ὄν. Πόντ. (Χαλδ.) Θηλ. Βαρότιμη Μεγίστ.

βαρυτιμῶ Μακεδ. (Χαλκιδ.) Μετοχ. βαρυτιμημένους Θάσ.

Τὸ μεσν. βαρυτιμῶ. Πβ. Σουτῖδ. «τιμιουλκῶν ἔλκων τὴν τιμὴν τούτέστι βαρυτιμῶν».

Ὁρίζω τίμημα μέγα : Ἄσμ.

Κι ἂν δὲν μὲ φτάσουν οὐδ' αὐτά, δίνουν κι τὰ φλουριά μου,

δίνουν τοῦ δαρδαρῆζικου τοῦ βαρυτιμημένου,

ἀπὸ τοῦ βαρυτίμησαν 'ς τὴν Πόλ' οἱ γιρουντιᾶδες.

Μετοχ. = ὁ ἔχων μεγάλην ἀξίαν, πολύτιμος ἔνθ' ἄν. : Ἄσμ.

Πουλῶ τοῦ κουδουλοῦ μου τοῦ βαρυτιμημένου,

ἀπὸ τοῦ τοῦ τιμήσανι ἰννεὰ χιλιάδες ἄσπρα.

Θάσ.

βαρύτονος ἐπίθ. σύνηθ. ὡς μουσικὸς ὄρος.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. βαρύτονος.

Ἐπὶ ἀοιδοῦ, ὁ ἔχων ἐνδιάμεσον φωνὴν μεταξὺ ὀξυφώνου καὶ βαθυφώνου.

βαρυφαίνομαι πολλαχ. βαρυφαίνουμι βορ. ιδιωμ. βαρυφαίνομαι Τηλ. κ.ά.—Λεξ. Πρω. Δημητρ. βαρυφαίνομαι Θράκ. Καπ. (Σιλ.) Κρήτ. Νάξ. (Δαμαρ.) Νίσυρ. Ρόδ. Σύμ. κ.ά.—Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαρὺ- καὶ τοῦ ρ. φαίνομαι.

Μόνον κατὰ τρίτον πρόσωπον, φαίνεται βαρὺ, δυσάρεστον, κακὸν ἔνθ' ἄν. : Εἴμαστε ἀλλεῶτικα μαθημένοι καὶ μᾶς βαρυφαίνεται. Μὴ σοῦ βαρυφαίνεται πολλαχ. Ἐβαροφάνην του ποῦ τοῦ μίλησα Ρόδ. || Ἄσμ.

Μελαχρινάκι σέ 'πανε καὶ μὴ σοῦ βαροφάνη,

μαῦρο 'ν' γαί τὸ γαρέφαλο, πουλειέται μὲ τὸ δράμι

Κρήτ.

Μιὰ περδικούλλα κάθονταν ψηλὰ 'ς ἓνα λιθάρι,

περιγελάει τὸν κυνηγὸ ποῦ δὲν τὴν τουφεκάει

κι ὁ κυνηγὸς σὰν τὸ 'μαθε πολὺ τοῦ βαρυφάνη

Ἡπ. (Τζουμέρκ.) Συνών. κακοφαίνομαι, ἀντίθ. καλοφαίνομαι.

βαρύφαιστος ἐπίθ. Πόντ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαρὺ- καὶ τοῦ ὑφαισα ἄορ. τοῦ ρ. ὑφαίνω.

Ὁ δυσκόλως ὑφαινόμενος.

βαρυφημισμένος ἐπίθ. ἀμάρτ. βαρυφουμισμένος Κύρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαρὺ- καὶ τοῦ φημισμένος μετοχ. τοῦ ρ. φημίζω.

Ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου ἡ φήμη εἶναι εὐρύτατα διαδεδομένη, πολύφημος, διάσημος : Ἄσμ.

Παπᾶ, παπᾶ, τὴν κόρη σου τὴν βαρυφουμισμένην,

ἀπὸ τὴν ἐφουμίσασιν παπᾶδες καὶ γουμένοι.

Συνών. ἀκουστός 3, ξακουσμένος, ξακουστός.

βαρυφορτώνω πολλαχ. βαρ'φορτώνω Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. βαρσοφορτώνω ἑνιαχ. βαρσοφορτώνω Θεσσ. βαρσοφορτώνω Κρήτ. Μετοχ. βαρυφορτωμένος σύνηθ.

Τὸ μεσν. βαρυφορτώνω, παρ' ὃ καὶ βαρσοφορτώνω. Πβ. Διήγ. παιδιόφρ. στ. 739 (ἐκδ. G Wagner σ. 167) «νὰ σᾶς βαρυφορτώνουσι, νὰ σᾶς ραβδοκοποῦσιν» καὶ στ. 635 «διὰ τ' ἀπανωγόμενα ποῦ βάνουν εἰς τὴν μέσην καὶ βαρσοφορτώνουν σας ἕως νὰ ἀναπνῆτε».

1) Ἐπιβάλλω, ἐπιθέτω βαρὺ φορτίον ἔνθ' ἄν. : Βαρυφόρτωσε τὸ ζῶο κι ἀπόστασε 'ς τὸ δρόμο. Βαρυφορτώνεται μὲ ψώνια πολλὰ καὶ κουράζεται. Βαρυφορτωμένο ἄλογο-μουλάρι κττ. πολλαχ. Βουνὰ βαρσοφορτωμένα (τὰ σκεπασμένα ἀπὸ βαρὺ στρῶμα χιόνος) Κρήτ. || Παροιμ. Βαρυφορτωμένο σπῖτι σὰν τοῦ Γύφτου τὴν καλύβα (εἰρων. ἐπὶ οἰκίας στερουμένης καὶ τῶν ἀναγκαίων σκευῶν καὶ ἐπίπλων) Ἰόνιοι Νῆσ. || Ἄσμ.

Ἄιτε, βρ' Ἀπρίλι δροσερὲ καὶ Μάι μὲ λουλούδια,

ὅλο τὸν κόσμον γέμισες λουλούδια καὶ καλούδια

κ' ἐμὲ μὲ βαρυφόρτωσες τὴν ὁμορφή γυναικα

Πελοπν. 2) Μεταφ. ἐπιβαρύνω Λεξ. Δημητρ. : Βαρύ-

